

הכנסת

הכנסת העשרים-וחמש
מושב שני

פרוטוקול מס' 423
מישיבת ועדת הכספים
יום שני, כ"ה בסיון התשפ"ד (01 ביולי 2024), שעה 13:23

סדר היום:

בקשה לדיון בנושא ישראל מככבת במקום הראשון במדינות OECD במדד של יוקר המחיה

נכחו:

חברי הוועדה:

משה סולומון – מ"מ היו"ר
ולדימיר בליאק
אימאן ח'טיב יאסין
אחמד טיבי
חמד עמאר
נאור שירי

מוזמנים:

–	חכ"ל, תושבת כפר עזה	–	נירה שפק
–	סבו של החטוף שחזר מהשבי אופיר אנגל, משפחות החטופים	–	יוסף אבי יאיר אנגל
–	בן דודו של החטוף עופר קלדרון, משפחות החטופים	–	אייל קלדרון
–	בנו של החטוף עודד ליפשיץ, משפחות החטופים	–	יזהר ליפשיץ
–	אחיו של עמיחי ויצן ז"ל, פורום הגבורה	–	אלקנה ויצן
–	אימו של שוטר יס"מ רן גוילי ז"ל, פורום תקווה	–	טליק גוילי
–	גיסו של החטוף איתן מור, פורום תקווה	–	אליה ביטבול
–	חבר טוב של החטוף איתן מור	–	אחיה

ייעוץ משפטי:

שלומית ארליך

מנהל הוועדה:

טמיר כהן

רישום פרלמנטרי:

אפרת שלמה, חבר תרגומים

רשימת הנוכחים על תואריהם מבוססת על המידע שהוזן במערכת המוזמנים הממוחשבת. ייתכנו אי-דיוקים והשמטות.

הצעת ישראל מככבת במקום הראשון במדינות ה-OECD בממד של יוקר המחיה**היו"ר משה סולומון:**

שלום לכולם, אני מתכבד לפתוח את הישיבה. אבל בטרם שנפתח את נושא הישיבה – משפחות החטופים שרוצים לדבר. יוסף ג'וחא חברי בבקשה.

יוסף אבי יאיר אנגל:

כן זה אני. אני מוכרח להגיד הייתי בישיבה הקודמת, בישיבה הקודמת הייתי דיברו שם על ניסויים רפואיים בבני אדם, אני מרגיש כל פעם מחדש שגם הכנסת וגם הממשלה עושה בנו במשפחות החטופים ניסויים קליניים וכדאי שיחשבו קצת על העניין הזה.

חברי הכנסת שמי יוסף אבי יאיר אנגל אתם ודאי כבר מכירים את הסיבה מדוע אני כאן שבוע אחרי שבוע ולא עוסק בנושאים ציבוריים כפי שהייתי רגיל, אני כאן כל שבוע כדי להזכיר לכם שמאז יום הטבח הנורא של השבעה באוקטובר חלפו 269 ימים אוטונו תשעה חודשים, כל דקה נצח עבור 120 הישראלים החטופים שממשלת ישראל לא עושה כדי להחזיר אותם הביתה ולמשפחותיהם.

269 ימים שעם ישראל שומע את מנהיגיו בראשותו של ביבי נתניהו שאוטונו עוד רגע כבר נגיע לניצחון מוחלט על החמאס אותו ארגון קיקיוני שנבנה והתעצם בעזרתו הנדיבה של ביבי נתניהו, את החזרת 120 החטופים כבר לא מציינים באותה שורת הניצחון.

חברי הכנסת איפה אתם? האם אתם לא רואים מה קורה לנו לכולנו? עם שהולך לאבדון בגלל הנהגה כושלת שאשמה ישירות במחדל הנוראי של השבעה באוקטובר ואף אחד לא מוכן לקחת אחריות.

בעוד שלושה שבועות אתם יוצאים לפגרה ארוכה שלושה חודשים, האם הגיוני לכם לצאת לחופשה ארוכה כשהחטופים עדיין אי שם במנהרות החמאס? מי האיש חברי הכנסת שיכול היה להוביל את המדינה לניצחון מוחלט ולהחזיר את 120 החטופים הנמקים אי שם במנהרות? כנראה שהיום אין כזה, ראש הממשלה לא הצליח עד היום 269 ימים לא הגיוני עד מתי, הנושא כאילו ירד מהפרק ואתם חברי הכנסת נחמדים שותקים מה קרה לכם?

השבוע עלה לדיון בקבינט הקמת חמישה יישובים חדשים ביהודה ושומרון, האם נגמרה לכם החוכמה בכוח לריב עם כל העולם תוך כדי מלחמה הקשה בתולדות המדינה במקום לנסות ליצור קשר חיובי עם מדינות ידידותיות כדי שיעזרו לנו להשיב את 120 החטופים? האם לא נכון להיות לפעמים חכם ולא תמיד צודק? או אירוע מביש שהתרחש השבוע תוך כדי המלחמה כששרה בממשלה כעסה ויצאה מהמליאה כי חברתה תפסה את מקומה כדי להיות קרובה יותר לראש הממשלה.

בישיבת הממשלה אתמול עלו שני נושאים מהותיים וחשובים לקיומה של המדינה, הקמת מעון חדש לראש הממשלה והחלפת שמו של משרד החקלאות ו בנושא החזרת החטופים כלום.

ולבסוף רגע של נחת מהול בעצב, ביום חמישי חגג אופיר שלנו שחזר מהשבוי אחרי 54 ימים עם חבריו בקיבוץ סיום י"ב ויצאה לשנת שירות, הסתכלתי עליו ועל חברתו יובל במהלך המסיבה וחשבתי על המזל הגדול שהיה לנו מול חוסר המזל הכואב שהיה ועדיין קיים ליובל היקרה כשאביה נהרג וגופתו עדיין אי שם בעזה ואחיו אלי הדוד עדיין בין החטופים.

חברי הכנסת עשו משהו כדי ש-120 החטופים יחזרו לפני יציאתכם לפגרה, החיים לשיקום והמתים לקבורה מכובדת באדמת המולדת זה בידכם את כולם בבקשה.

היו"ר משה סולומון:

תודה רבה אייל קלדרון.

אייל קלדרון:

שלום אני אייל קלדרון בן דודו של עופר קלדרון ואני אתחיל ואני אומר פה משהו לגבי איך שכל היום הזה התנהל, כמעט ולא היה פה דיון שהתחיל בזמן כולל איחורים של חצי שעה וארבעים דקות,

ונראה לי שהזלזול בזמן של אנשים זה מתחיל מכאן וכשמתעסקים בדברים החשובים זה מחלחל עד לשם, אז הייתי לוקח את זה לתשומת ליבכם.

עכשיו לעניין, אני חזרתי במוצ"ש בתחילת הערב הייתי בעצרת החטופים במודיעין דיברתי שם ובאותו הזמן קיבלנו את בשורת האיום על שני חיילים גיבורים שנפלו, אחד מהם היה יאיר אביטן זכרו לברכה ואני סיימתי את הערב בהלוויה שלו, ואני רוצה לשאול עד מתי אנחנו נמשיך לקבור את החיילים הגיבורים שלנו עד מתי?

אנחנו לא נמצאים בימי הביניים, בימי הביניים היית יכול לחסל צבא עד אחרון החיילים עד אחרון המחבלים, ככה לא מנצחים מלחמות היום, מלחמות היום מנצחים דרך הסכמים מדיניים, דרך סנקציות כלכליות, דרך בריתות אסטרטגיות לא רק בשדה הקרב.

היום לדוגמה רק ראינו 20 שיגורים מהעוטף אז אולי משהו בתשעה חודשים האחרונים אולי אנחנו עושים משהו לא נכון, אולי צריך לחשוב על דרך פעולה אחרת, אולי 120 החטופים צריכים לחזור אלינו בדרך אחרת?

יש פה אירוע הרבה יותר גדול הרבה יותר גדול מכל אחד ואחד מאיתנו שיושב כאן, זה עניין של שיקום החברה ועתיד המדינה וכל אחד מחברי הכנסת כאן גם מהקואליציה צריך לחשוב על זה לא הכיסא שלו צריך לעניין אותו, אלא מה אנחנו עושים כדי לשקם את החברה שלנו ובלי 120 החטופים לא ניתן לשקם את החברה ואיך אנחנו דואגים לביטחון המדינה שלנו.

אז יש פה דברים שצריך לעשות, יש פה אסטרטגיה שצריך לשנות, מישהו בכלל צריך לקחת אחריות על איזושהי אסטרטגיה והיא צריכה להיות מנותקת מהמחשבה מה יקרה לכיסא שלי, תודה.

היו"ר משה סולומון:

תודה רבה יזהר ליפשיץ.

יזהר ליפשיץ:

אני יזהר ליפשיץ בן קיבוץ ניר עוז בן של עודד ליפשיץ שחטוף בעזה ויוכי ליפשיץ ששחררה, אנחנו פה ב-290 יום התחושה היא שלא השתנה כלום זה הקושי הכי גדול שלנו לא השתנה כלום, גם ביכולת שלנו לפתור דברים, מהיום ה-54 לא שוחררו חטופים לא בעסקה ומה ששחרר אז מתו כתוצאה מלחץ או מתנאים קשים הרבה יותר.

אני רוצה להגיד שכרגע אנחנו מרגישים שכמו שלפני השבעה באוקטובר אפשר לסגור אירועים בלי להחזיר את החטופים ולהשאיר את זה משהו פתוח לעשרות שנים קדימה, בדרום זה יהיה שנעבור לשלב השלישי וגמר מה שנקרא תמרון שגם ככה הוא אין שם חמש אוגדות שנלחמות בוא נגיד את האמת מגיע ואנחנו נהיה שם עם חיילים שאני מקווה שיהיה לנו כמה שפחות נפגעים כל שבוע, אבל הישגים שיכריעו את המלחמה לא יהיו שמה, צה"ל יקרא לזה שליטה צבאית אבל בעצם אנחנו נשלם בדם והחטופים לא יחזרו.

בצפון הוא שהיה הוא שיהיה רק שסבלנו גם שהפציצו לנו ועשו רצועת ביטחון קשה וזקק רב גם לאזרחים גם לרכוש, אותו אוהל שלא הוסר אני מניח שעכשיו אנחנו גם לא נסיר את האוהל ונחזיר קצת שטחים תמורת שקט זה מה שעשינו לפני זה, בכל המבצעים הקודמים השארנו את אבירה מנגיסטו את אורון שאול מאחורה וחזרנו לעניינינו וזה מה שהתחושה שכרגע עלול לקרות לנו עם החטופים וזה ממש מייאש ושלשה חודשים לצאת לפגרה שאנחנו נצטרך להיות עם עצמנו, אפילו לא נוכל לפרוק את זה פה בוועדות קצת זה ממש נראה לא אמיתי, אבל מסתבר שלדברי יש חוקים משלו ומישהו פה פיצח את הדי אן איי שלנו ניסוי בבני אדם, אני חושב שזה ניסוי חברתי.

בעובדה אותם 64 חברי כנסת 63 שלפני זה נתנו את היכולת להחליט החלטות כאלה ולא להחזיר את החטופים, הם אותם אלה שגם עלולים להיות פה שנים קדימה וזהו, משפחת החטופים כרגע מבקשת מכולם פשוט תגיעו למחות בכיכר החטופים ולהגיד די, אנחנו לא נעשה את מה שעשיתם ב-15 שנה האחרונות, לא נשאיר את החטופים מאחורה, אנחנו לא מוכנים לזה גם בצפון אנחנו רוצים פתרון לא מריחה, אבל כנראה שזה לא מספיק, אנחנו עוד לא פיצחנו את הדי אן איי של החברה ויש כנראה יועצים ואנשים שפיתחו את זה טוב מאיתנו ועם כל הכבוד למשפחת החטופים כרגע אין לנו הצלחות וזאת המציאות וצריך להסתכל לה בעיניים, וכשתהיה שנה זה יהיה בזמן הפגרה לא נוכל לחגוג או לדבר או לעשות משהו, כולם יהיו פה כנראה באיזה טיולים ועניינים אישיים, וכמו שלא יכולנו לחשוב אחרי שבוע

שיהיו שבועיים נצטרך אחרי שנה לחשוב שאולי יהיו שנתיים וזה המקום שלנו, פחות או יותר אנחנו צועקים אם משהו לא הבין, הצילו אנחנו צריכים הנהגה, תודה רבה.

היו"ר משה סולומון:

תודה רבה. אלקנה.

אלקנה ויצן:

שלום לכולם, אלקנה ויצן, אני אח של עמיחי, עמיחי היה חבר קיבוץ כרם שלום במשך שש שנים, בשמחת תורה הוא יצא להגן על הקיבוץ, ברוך השם בזכות הגבורה של חברי כיתת כוננות הם שילמו בחייהם אבל הם הצליחו להציל את הקיבוץ.

אני שותף בפורום הגבורה, אני רוצה להגיד שאנחנו לא ניתן לזה שהמוות של היקרים שלנו יהיה לחינם, אנחנו דורשים שהממשלה תעמוד בהבטחות שלה הבטיחה לנצח, לא יכול להיות שהאחיינים שלי לא יוכלו לחזור לכרם שלום, לא יוכלו להרגיש בטוחים, גם היום בשדרות ובכל העוטף ממשיכים בשיגורים וטפטופים, אנחנו צריכים ללמוד מהשבעה באוקטובר שאי אפשר להשלים עם הרוע הזה, אי אפשר לעשות איתו הסכמים, אי אפשר להשלים עם זה שיש פה שטן מאחורי גדרות מאחורי הסכמים, כי השטן הזה רוצה לאנוס אותנו רוצה לרצוח אותנו רוצה לעשות דברים נוראיים ועדיין הוא רוצה.

אנחנו חייבים להמשיך להילחם, כל מי ששומע את האלמנות האימהות את הילדים של כל אלה שנפלו רואה שיש לעם הזה כוח יש לו גבורה, הוא מוכן לשלם את המחירים אבל שיהיה לזה משמעות והמשמעות זה ניצחון.

לא יכול להיות שיש 80,000 מפונים מהצפון ויתרנו על חבל ארץ, אם אנחנו לא נכריע את האויב זה ניצחון שלו, אין לנו שום ברירה אחרת אנחנו רוצים לחזק את המדינה ואת הממשלה שיהיו מנהיגים שיבינו את הרגע ההיסטורי הזה ולא יתעסקו עם דברים קטנים עם פוליטיקה קטנה עם כל מיני חוקים שלא קשורים במלחמה, עם בחירות עם להתארגן לבחירות הבאות, כל הדברים האלה הם בזויים וצריכים להתעסק במלחמה, לבוא למשפחות של הנופלים לבוא למשפחות של החטופים להסתכל להם בעיניים, לדבר עם העם הזה בגובה העיניים ואם החלטנו שאנחנו מכריעים את האויב בכוח אז לעשות את זה בכוח, לא להיכנע ללחצים בינלאומיים, לא להיכנע לקולות מחלישים ולנצח, תודה רבה.

היו"ר משה סולומון:

תודה רבה. טליה אמא של רן.

טליק גוילי:

קוראים לי טליק גוילי אני אמא של רן גוילי שוטר יס"מ שיצא להגן עלינו על מדינת ישראל בשבעה לחודש ונחטף מאזור קיבוץ עלומים, ב-30 בינואר 2024 קיבלנו הודעה שככל הנראה הוא לא בין החיים ואני כמו שביקשתי בוועדות אחרות אשמה אם אתם תעשו גוגל עליו ותקראו קצת, כי לספר עליו בטח ובטח לא בצורה קצרה ולכן אני באמת אשמה לדעת שזה מה שתעשו את זה.

בכל אופן אני כאן כי אני באמת נמצאת עכשיו אני שומעת גם את החברים שלנו את המשפחות על כך שאנחנו מפסידים ועל כך שאנחנו מפסידים, העולמות שאני מגיעה ליכולת הוורבלית שלנו וליכולת המילולית שלנו יש המון המון כוח, אני רואה אתכם לפעמים את חברי הכנסת נמצאים בכל מיני פאנלים כאלה ואחרים בתקשורת ומספרים לנו איך אנחנו מפסידים איך הצבא עושה לא נכון, מה הבעיה להגיד שאנחנו מנצחים? שמעתי את הגיחוכים מקודם על העניין הזה שאנחנו לא מנצחים כן מנצחים, אנחנו מנצחים אתם מפסידים, אתם מפסידים לנו.

אתם חברי הכנסת וזה לא משנה מאיזה קבוצה אתם נמצאים, אתם מתנהגים בצורה מחפירה וככה אנחנו מתנהגים בגללכם, מה שחשוב לכם זה כנראה היכולת להגיד את הדברים שאתם רוצים, אתם לא מבינים שיש לכם השפעה עצומה עלינו כעם ומה שאתם עושים אתם פשוט מורידים לנו את האוויר ואני תוהה לעצמי איך אתם יכולים להחזיר לי את הילד איך אתם יכולים להביא אותו בחזרה?

במקום שאתם תביאו איזושהי דוגמה ותהיו דוגמה לנו אתם מתבססים בכל מיני מריבות מטופשות סליחה שאני פשוט מתביישת לפעמים שאני רואה את זה ואני אומרת וואו, אלה נבחרים הציבור

שלנו? אין לכם ביניכם איזשהו פאנל שתוכלו לשבת אחד עם השני ותלמדו את עצמכם לדבר בצורה נאה ובהירה ולתת לנו את הכוח? כי אנחנו משכפלים אתכם.

אתם יושבים פה ואתם בטח אומרים לעצמכם עוד פעם עכשיו כל הורי משפחות החטופים באים ויתנו לנו על הראש, אבל כן די עם זה, די עם הפאנלים בתקשורת די עם כל הנבואות זעם האלה, אנחנו מנצחים הילדים שלנו לא מתו סתם והם לא נמצאים בעזה סתם, וכן יש שם מפלצות שמתחבאות מתחת למערות ואתם צריכים להרים אותנו ולתת לנו כוח לא להוריד אותנו, כי יש לכם משימה להחזיר את הילדים שלנו הביתה ויש לכם משימה לאחד את העם, ואם אתם לא תעשו את זה וכמה שיותר מהר אתם נכשלתם כולכם.

זה לא רק בן גביר זה לא רק ביבי זה גם אתם זה כולכם, כי אם אתם לא יודעים לדבר אחד עם השני אתם כנראה לא יודעים לעבוד, ואם אתם לא יודעים לעבוד לכו הביתה, תודה.

היו"ר משה סולומון:

תודה רבה. אליה, הגיס של איתן מור.

אליה ביטבול:

שלום אני אליה ביטבול גיסו של איתן מור, איתן חטוף בעזה כבר יותר מדי זמן וכולנו שמענו באמת את כל הדברים שאמרו פה לפני, אני חושב שהם חשובים מאוד והם קשים אבל לצערנו המציאות היא קשה ומהשטח לפעמים רואים הרבה עובדות שיוצא מהם שאנחנו לא הולכים לנצח, ובאמת יש דשדוש ולא באמת מחליטים החלטות ולא יודעים למשול ומגיעים כל מיני חוקים שלא קשורים לניצחון במלחמה או להחזרת החטופים, וגם מגיעות כל מיני עתירות לבית המשפט בית המשפט העליון שמגנות על המחבלים במקום להגן על הילדים שלנו להחזיר אותם, על הגיסים שלנו על אחים שלנו.

הבן שלי הקטן בן תשעה חודשים הוא נולד שלושה שבועות לפני המלחמה, אני מקווה ומתפלל כל רגע שהוא יחיה חיים מלאי עוצמה מלאי כוח מלאי גאווה לאומית מלאי עומק וכל זה תלוי בנכונות שלנו להשלים את המשימה עד הסוף.

נכון יש הרבה דרגים שמפריעים לנו, יש הרבה דברים שמפריעים לבצע את המשימה אבל אנחנו חייבים לדעת למשול.

אני שמח על זה שצה"ל עשה מבצע בסג'יעה רציני סוף סוף מנקים את האורוות עד הסוף, הבנתי מחבר שלחם שם שהם נכנסו לתת קרקע וטיהרו כמה שיותר בתת קרקע ועל זה מגיע שאפו לצה"ל ולממשלה וצריך לעשות את זה בכל הרצועה, וזה שביבי הולך לעשות דיון סוף סוף הוא מגיע לשמוע את לא זוכר בדיוק מה הוא זוכה לשמוע מהם מה קורה בתכלס מה עושים, מה עשיתם עד עכשיו מה ההתקדמויות לאן הולכים הלאה סוף סוף, זה נקרא למשול, ואם זה היה סתם ישיבה כדי לסיים את המלחמה העצימה בעוד כמה שבועות אז זה בזיון מוחלט, אבל אם סוף סוף התחלת למשול והבנת שצריך לדבר עם הדרגים בשטח כדי לדעת איך מתקדמים ומה מתקדמים, אז יאללה תמשיכו לעשות את זה תמשיכו לעבוד.

תממשו את הכוח שהציבור נתן לכם, אנחנו העם במיוחד כל המשפחות של החיילים המשפחות של החטופים רוצים שתממשו את ההבטחות שלכם שתנצחו, היו פה קצת קולות אני לצערי לא מסכים אני לא בא לחלוק אבל אני לא חושב שאין דבר כזה לא לנצח אותם, כמו שניצחנו את הנאצים והנאצים בסופו של דבר נעלמו מהעולם לא על ידי הסכם לא על ידי שום דבר אחר, ככה אנחנו נוכל לנצח את החמאס וכנ"ל את כל שאר האויבים שיש לנו מסביב ולא חסר.

אם אנחנו נאמין שאנחנו יכולים לנצח אותם ונפעל ונמשול באמת עד הסוף בלי פחד, רק ככה אנחנו נצליח להחזיר את החטופים להחזיר את איתן הביתה ולנקום את נקמת הנופלים ולהסיר את האיום הקיומי שיש לנו מדרום, רק אם נלך על זה עד הסוף, תודה.

היו"ר משה סולומון:

תודה רבה. חברת הכנסת לשעבר נירה שפק.

נירה שפק:

תודה. אני מגיעה לכאן וכואב לי לראות את הריטואל הקבוע, במטות החטופים מתחילים להתארגן על הסעות, מדי פעם מקבלים תקציב מה שנקרא לאיך לנשום עוד קצת מי נוסע לדבר בעולם מפה וזה הופך להיות מנומל, אנחנו כמו הצפרדע ששמים אותה בסיר ומחממים אותה לאט לאט לאט עד שהיא כבר לא יכולה לקפוץ.

שומעים כאן גם בתוך המשפחות ימין ושמאל כל אחד מדברים, לא מבחינת הימין ושמאל אלא מבחינת שתי דעות או שתי שיטות ואני חושבת שכולם מסכימים על דבר אחד, שאת החטופים ואת החטופות צריך להחזיר עכשיו ובין שבוע לשבוע אנחנו לא רואים התקדמות, נוצר ריטואל שבו מגיעים לוועדות נותנים לפתוח, מקריאים מדברים ואז חוזרים לנושאים שעל סדר היום שרובם לא נוגעים לשתי המשימות המרכזיות, שאחת זה להחזיר את החטופים והשנייה זה להחזיר את מדינת ישראל למקום שהיא צריכה להיות בו וזה הסדר, קודם החטופים והחטופות ורק אחר כך היתר, כי כשנכנסו אלינו לבתים לא דיברו על מיטוט החמאס, כשהחזקנו את הדלת לא דובר על זה שמי שבצד השני ממוטט, נאלצנו להישאר לבדנו ולהחזיק את הדלת, חלקנו נשארו בחיים כמוני שלא ברור איך וחלק נרצחו וחלק נחטפו, ולכן זאת צריכה להיות המשימה אי אפשר להתחיל אחרת היום.

למדינה מדינה חזקה יש אורך נשימה, לצבא יש אורך נשימה, למדינה יש אורך נשימה, לחטופים אין ולכן זה סדר העדיפות, צה"ל יודע לנצח גם אחרי חזרת החטופים, כי במציאות שאנחנו רואים כולנו מתמודדים עם אותו דבר עם הזמן שאזל.

עוד דבר שהגיע הזמן שנפסיק להגיד שזה מאבק של משפחות החטופים, זה לא מחאה ולא מאבק של משפחות החטופים הם לא קבוצה כולנו שם מכל קצוות הקשת הפוליטית ומכל הארץ, ובוא ולעמוד במוצאי שבת מול הכיכר ולראות איך פחות ופחות עומדים מול המסכים כי מתיאשים ועל זה כנראה בונים, זה לא יכול להמשיך.

ואני שואלת אותך כבוד היושב-ראש, מה נעשה מהפעם שעברה שהמשפחות היו כאן? מה נעשה כדי שבכפר עזה גלי וזיוי ודורון ואמלי וקית שהתמונה שלו פה יחזרו, מה נעשה? חוץ מזה שממשיכים מה שנקרא אלה שבחיים אנחנו מקצרים להם עוד ועוד, מה נעשה אתה יכול להגיד לי? אני אשמח לשמוע מה נעשה, עם מי נפגשנו איפה בעולם? מה הפעלנו? עם איזה ארגונים נוספים? איזה הסכמים כלכליים שעשינו עם מקומות שנותנים את אורך הנשימה? מה אנחנו עושים עם מדינות בגבול שלנו כמו מצרים? אפשר להגיד לנו משהו חוץ מלהשפיל עיניים כשאנחנו מגיעים לכאן? כי זה מה שקורה בריטואל הזה.

מי האמין שנספור 20 יום, היה 100 ימים 120 יום ואנחנו סופרים 269 ימים וניפגש פה כנראה ביום שישי הבא כי לא נעשה כלום בין לבין, נשמח שלא רק המשפחות ידברו ואז יצאו החוצה ותחזרו לנושאים של שגרת היום, אלא לפני שקמים מהכיסא גם תגידו מה נעשה מאז הפעם הקודמת שהיו כאן.

יש עדיין חלקי גופות שלא גמרו מיפוי שכולם שותקים ולא מדברים על זה, ויש גופות שנקברו לא שלמות, אנחנו מכירים את הסיפור שלה הגופה שנקברה עם ראש בובה ויש עוד כאלה וכל מי שיושב בשולחן קבלת החלטות יודע את זה ומנרמלים את הדברים האלה, כי המשפחות רוצות כבר להביא את מי שנהרג ונרצח לקבורה וזה לא קורה, ואני אשב כאן כל יום ואני אשאל אתכם את השאלות הקשות האלה כדי שלא תלכו לישון בשקט ותתעוררו בשקט ועוד ארבעה שבועות יש פגרה והלו"ז שלכם בדיונים בסדר היום מלא, אין לכם זמן להתעסק עם הדברים האלה, אף אחד לא מוריד את סדר היום מהדברים שהנה אין כאן חברי כנסת של הקואליציה, כי יש עכשיו הצעת חוק פרטית שעוברת בוועדה אחרת וכולם הולכים לקדם את הצעת החוק הפרטית כי כנראה היא יותר חשובה מלהחזיר את החטופים והחטופות הביתה.

אז אני לא יודעת מה קורה, אבל אני רוצה לא רק שהמשפחות שזכותן לפני כל דבר אחר ואנחנו אלה שגרים ביישובים שנעקרו, אלה שחוו את הטבח ואת המחבל של השבעה באוקטובר, אני רוצה לשמוע גם תשובות ואתה פה נציג הקואליציה ואני רוצה לשמוע תשובות לא רק את הריטואל הזה כי באמת נמאס.

יש לנו קולקציה, יש לנו חולצות, יש לנו שלטים, יש לנו צמידים, יש לנו דסקיות, מה הפכנו את כל האביזרים להיות מהות הכל? לא צריך אותם עכשיו וצה"ל אנחנו נמשיך לחזק, אין משפחה שאין לה מישוה שנלחם או נמצא במעטפת בתמיכה ובארגוני הביטחון למיניהם וארגוני ההצלה.

מדינת ישראל היא בערבות הדדית ואני מאוד מסכימה איתך בדבר הזה שאמרת שאנחנו צריכים להפסיק להחליש אחד את השני, כי אם נבין שהמהות שלנו היא הבחירה בחיים לא נקמה לא שום דבר,

בחירה בחיים ולחיות ושנוכל שוב לעמוד בדום ולהגיד להיות עם חופשי בארצנו בתקווה שגנבו לי את המשפט הזה, ביום שזה יחזור אז התקווה לא מתה כמו שאמר נדב גולדשטיין שנרצח בביתו בכפר עזה.

לכן אני רוצה לשמוע גם תשובות, לא רק שאנחנו נדבר.

טליק גוילי:

אני רק אוסיף שאנחנו עם הרבה הרבה תקווה ובזכות המתנדבים פה ואני מנצלת את השולחן העגול הזה להגיד להם תודה וכל הליווי שמלווים אותנו, גם מפורום תקווה וגם מפורום גבורה וגם מהמטה, אתם לא מבינים איך זה מחזק אותנו וזה עם ישראל היפה, ובגלל שיש אנשים כאלה שבאמת זורמים אחרי כולנו, אין מצב אנחנו מנצחים ומנצחים בגדול, כל האויבים שלנו יפחדו וזה עוד קצת זמן בטוח.

היו"ר משה סולומון:

תודה רבה. השאלות שלכם שאלות חשובות וקשות ואני מסכים שצריך בסוף אי אפשר לדון ולדון ולהנכיח דברים משבוע לשבוע ולא לתת תשובות, אני מסכים עם זה ואני גם שואל חבר כנסת כוועדות של חברי כנסת בסוף אנחנו כן מצפים גם מהקבינט וגם מהממשלה לקבל תשובות מה הם הפעולות והבהירות היא לכאן ולכאן כפי שנאמר גם קודם לכן, בהירות לכאן ולכאן זה דבר שבאמת מאפשר תקווה, מאפשר כיוון, מאפשר תהליך שאפשר לעשות, אני מסכים עם השאלות האלה.

נירה שפק:

כבוד היושב-ראש הכוח אצלך, החוק במדינת ישראל אומר שהכנסת היא הגורם המבקר על פעילות הממשלה, אתם צריכים לקום לסרב לכנס את הוועדות ולהתעסק רק בזה, למלא את המליאה 24/7 עד שמשרדי הממשלה הרלוונטיים, עד שהקבינט הרלוונטי ייתן תשובות, כי אני לא מסכימה שאנחנו ניצחנו, אני לא מסכימה שאנחנו ניצחנו, כשנחזיר את כל אלה שנחטפו מביתם אז אפשר להתחיל לדבר על זה ואם נמשיך לטף את הדברים אז נמצא את עצמנו עוד הפעם בשבעה באוקטובר, כי מה שקורה בגבול הצפוני הנוחבה שנכנסו לכפר עזה זה פלוגות רגיון שייכנסו בצפון, ולכן צריך לטפל בזה עכשיו כדי קודם כל להחזיר את החטופים והחטופות ואחר כך לטפל בביטחון של המדינה.

היו"ר משה סולומון:

תודה רבה. חבר כנסת נאור שירי.

נאור שירי (יש עתיד):

אני תשעה חודשים לא דיברתי אחרי משפחות החטופים ותמיד בנוהל הוועדה אתם מבקשים חמש דקות ועושים הפסקה ואחרי זה אנחנו חוזרים לענייננו, אז אני רוצה להגיד לכם היום שאני באופן כללי לא רק היום אבל תקופה יחסית מאוד ארוכה מתבייש בהיותי חבר כנסת.

אני חושב שזה בושה שאנחנו בכלל איך שהתנהל היום הזה הוא בושה, כחבר כנסת שמהמשפחות פוגשות אותנו ואנחנו מדברים וחצי צוחקים וחצי לא ותלוי באיזה ימים, אני רוצה לומר לכם אי סליחה, בי שזה בושה היום להיות חבר כנסת, בושה איך שהתנהל היום הזה, בושה שאתם מחכים ויש לי הרגשה שזה כבר איזה חרם שאנחנו לא כאילו אנחנו לא שמים לב, שהיום יש פה חרם בוועדת כספים על כל הדיונים וזה לא רק הדיונים אלא זה גם לשמוע את משפחות החטופים, כי זה נהיה מין ריטואל שאתם לא מגיעים לדיון, פותחים חצי שעה אחרי, אין דיון יותר היום הסתיימו הדיונים בוועדת הכספים של הכנסת, וזה לא רק הדיונים המהותיים אלא זה פשוט היחס שאתם מקרינים כלפי המצב.

אני פונה אליך כי אתה היחידי בקואליציה פה, זה פשוט ביזיון אני אומר לך אני מתבייש להיות חבר כנסת זה בושה היום, אני לא יכול כבר להסתכל לאנשים האלה בעיניים, גם ביחס שגם לשמוע אותם אתם כאילו עושים להם טובה, גם את המינימום הזה של כלום של אפס יכולת להשפיע על החיים שלהם, יש לי אפס יכולת גם את זה אתם כבר הפכתם לכלום, אני אומר לך אני מתבייש זה באמת בושה אני לא יכול להסתכל עליהם.

טליק גוילי:

לא, אתה חייב להסתכל עלינו כי גם לך יש חלק בזה.

נאור שירי (יש עתיד):

בסדר גמור.

טליק גווילי:

לא רק לקואליציה גם לאופוזיציה יש חלק בזה, תסתכל לנו בעיניים ותשנו את זה ביחד, תשנו את זה ביחד, מספיק עם הקטע הזה של הקיצוניות הזו שרק חלק אחד לא בסדר והחלק השני לא בסדר, גם אתם לא בסדר קחו את זה בחשבון וקח על זה אחריות אל תזלזל בי.

נאור שירי (יש עתיד):

אני לא מזלזל אמרתי אוקי.

טליק גווילי:

אתה כן מזלזל בי, אני מדברת ואני מדברת מדם ליבי כאן ואני אומרת לך את מה שאני מרגישה כקהל ואתה מזלזל. זאת אומרת, לא צד אחד אשם, אתם כולכם אשמים.

נאור שירי (יש עתיד):

תודה.

היו"ר משה סולומון:

תודה רבה. עוד מישהו? מה השם?

אחיה:

אני חבר טוב של איתן מור שנחטף מהנובה, לפני חודשיים היינו בפעילות באזור נוסיראט ואני מתעורר באמצע הלילה מסתכל מהחלון ורואה מאות משאיות סיוע שעוברות לחמאס ולעזתים. עכשיו אני רוצה להגיד משהו על האזרחים העזתים הכביכול חפים מפשע, ואני בטוח גם שכל לוחם אוקיי כל לוחם שהיה בעזה יעיד על מה שאני אומר עכשיו, ש-99% מהבתים שכבשנו בעזה שהם כמובן של אזרחים עזתים "חפים מפשע" אנחנו מוצאים בהם את אחד מהדברים הבאים: או נשק או תחמושת או דגלי חמאס או גא"פ. אז אם 99% מהאזרחים העזתים הם בעצם טרוריסטים – המלחמה היא לא רק נגד חמאס, המלחמה היא נגד עזה.

עכשיו יש משפט שחבר טוב שלי – אליקים ליבמן, השם יקום דמו, שנרצח בנובה – אמר הרבה, וזה היה גם הסטטוס שלו בוואטסאפ: המרחם על אכזרים סופו להתאכזר על רחמנים. כל זמן שאתם מרחמים על העזתים הטרוריסטים אתם מתאכזרים לאחים שלנו שחטופים שם.

היו"ר משה סולומון:

תודה רבה. עוד מישהו שרוצה להגיד משהו? תודה רבה.

מאחר שבשעה 14:00 אני נאלץ לנעול את הדיון, אני חושב שלא מכבוד הנושא הזה רק להציג אותו ולא לדבר עליו, אני חושב שצריך לעבור לנושא הבא וגם אנחנו באמת נוהגים לקחת חמש דקות הפסקה, חמש דקות הפסקה יביא אותנו לשעה 14:00, אז תודה רבה לכולם והדיון הזה יעבור כנראה לזמן אחר. אני נועל את הישיבה.

הישיבה ננעלה בשעה 13:58.